

opusdei.org

Som de första kristna

Vittnesbörd av Julia Burfitt,
fransklärlarinna i Sidney
(Australien). Hennes make,
James, är också lärare. De har
sju barn.

2005-11-04

“Min omgivning och mina vänner
var mycket materialistiska. Jag hade
alltid känslan av att behöva välja
mellan att älska världen eller älska
min tro. Jag hade känslan av att den
som tog allvarligt på religionen,
vilken den än var, inte var

intresserade av att ge sina krafter till mänskliga företag. När jag lärde känna budskapet som Opus Deis grundare lär ut, ändrade detta sig totalt. Jag lärde känna utåtriktade och glada människor som var troende och ändå levde i denna världen. De var så positiva mot livet! Jag började förstå att det är just genom att älska denna världen och det den innehåller som vi helt och fullt gör det som vår tro vill av oss.

Gud älskar oss så som vi är när vi lever mitt i världen! Liksom de första kristna bör vi vara som alla andra, och inte hålla oss för oss själva. Hur skulle vi kunna föra världen till Gud om vi inte själva vore i kontakt med denna värld?

När jag läste den första punkten i Vägen: Ditt liv får inte vara förgäves... förstod jag att jag fram till det ögonblicket hade slösat bort tiden. Och när jag upptäckte att jag

kunde uppehålla en personlig relation med Jesus Kristus genom det som jag är med om varje dag, fick mitt liv verkligen en mening.

Jag försöker att vara vän med vart och ett av mina barn och tala med dem om det som är viktigt. Framför allt försöker jag lyssna på dem och besvara alla deras frågor. En dag beslöt min make och jag att försöka införa en tyst stund varje dag hemma. Under en halvtimme innan middagen gör barnen något som får dem att hålla sig tysta och lugna, det kan vara läsa, måla, lägga pussel osv. Vi ber dem att inte prata med varandra under dessa minuter. Barnen har så få tillfällen att vara tysta! Hur kan de då få en personlig relation till Gud om de inte vet hur man gör för att dra sig undan larmet och gå in i sig själva?

Jag vet att även om min familj är det allra viktigaste för mig, så har jag

också frihet att nå de mål jag satt upp för mig i mitt yrke. Tack vare detta synsätt lyckades jag ta en fil.mag.-examen i fransk litteratur medan jag hade fyra barn hemma. Jag åkte till universitetet en kväll i veckan och gjorde läxorna medan barnen sov eller lekte ute. Den utbildning jag fått inom Opus Dei hade lärt mig att hålla en viss disciplin och på så sätt dra full nytta av den lilla tid som stod till mitt förfogande.

Nu tycker jag att livet är ett fantastiskt äventyr. Jag vet att den jag är, det slags liv jag lever, det jag kan, mina vänner, yrkesväg, osv. intresserar Gud. Det som jag gör med dessa förutsättningar, besluten jag tar, de är den scen där min tro uttrycker sig.”

Denna berättelse har publicerats i häftet "Guds barns glädje", av Alberto Michellini. © 2002 Opus Deis informationskontor.

.....

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/article/
som-de-forsta-kristna/](https://opusdei.org/sv-se/article/som-de-forsta-kristna/) (2026-03-05)